

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117209956
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117209956.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobkyne: Q.. L. U., M.. X.X.XXXX, Q. U., A. Š. X, právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, právne zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Bratislava, Na vršku 12, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietá.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo 17.6.2013 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov“, je neprijateľná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX, zo 17.6.2013, v bode 2.2 v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 307,13 Eur, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 102,38 Eur.“ je neprijateľná.

IV. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k výroku I.

V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k výroku II a III.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu 6.4.2017 sa žalobkyňa domáhala, aby súd rozhodol rozsudkom takto: „I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 510,04 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 510,04 Eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, do zaplatenia sumy 510,04 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo 17.6.2013 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov“, je neprijateľná. III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX, zo 17.6.2013, v bode 2.2 v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 307,13 Eur, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 102,38 Eur.“ je neprijateľná. IV. Žalovaný je povinný nahradiť trovy konania.“ V odôvodnení žaloby uviedla, že so žalovaným uzavrela dňa 17.6.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520130501, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 750,- Eur. V zmluve bola uvedená úroková sadzba 20 % a 14 % a odmena za poskytnutie úveru 18 % a 5 %. Celková čiastka, ktorú mala zaplatiť žalobkyňa žalovanému, predstavovala 1.035,- Eur. Spolu so Zmluvou o spotrebiteľskom

úvere bola žalobkyni predložená aj Zmluva o poskytnutí domáceho servisu, podľa ktorej mala zaplatiť aj za službu žalovaného spočívajúcu v nadštandardných službách odmenu vo výške 307,13 Eur. Spolu mala žalobkyňa za požičanú sumu 750,- Eur zaplatiť 1.342,13 Eur. Žalobkyňa žalovanému uhradila celú požadovanú sumu 1.342,13 Eur. Keďže sa jedná o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, táto musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej „ZoSÚ“). Zmluva má okrem iného obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu (§ 9 ods. 2 písm. b/ ZoSÚ), adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ zmluva neobsahuje náležitosti obsiahnuté v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/a y/ (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) alebo aj v prípade, ak v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ). V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že v zmluve nie je uvedený správny údaj RPMN, pretože výška RPMN je uvedená 66,19 % a 67,70 %. V skutočnosti je RPMN ďaleko vyššia. Žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za domáci servis, aj keď tento má akcesorickú povahu vo vzťahu k hlavnému predmetu plnenia a navzájom spolu súvisia. Ak by žalovaný sporný poplatok do výpočtu RPMN zahrnul, vyšla by mu hodnota RPMN 199,42 %. Navyiac, nie je povinnosťou spotrebiteľa priradovať si nesprávne podané údaje v chaotickom texte, kedy úrok, odmena, RPMN sú uvádzané podvojne, k podmienkam splácania úveru vzťahujúcim sa na neho samotného. K termínu konečnej splatnosti úveru žalobkyňa uviedla, že z rozhodovacej praxe súdov SR sa vyžaduje, že zákonné uvedenie tejto náležitosti je nutné vyjadriť dátumom. Nakoľko zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obligatórne náležitosti, resp. sú uvádzané nesprávne, domáha sa žalobkyňa vydania bezdôvodného obohatenia, a to nad sumu uhradenej istiny v celkovej výške 510,04 Eur. O tom, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sa žalobkyňa dozvedela od Združenia HOOS dňa 18.12.2015, kedy bola informovaná o tom, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. K plynutiu premičacej doby žalobkyňa poukázala na rozhodovaciu prax KS Prešov a citovala z rozhodnutia napr. 21Co/72/2014. Ďalej žalobkyňa navrhla posúdiť prijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, konkrétne odmenu za poskytnutie úveru, pričom nejedná sa o zmluvnú podmienku, ktorá je hlavným predmetom plnenia a nie je určitá, jasná a zrozumiteľná. Uvedená podmienka predstavuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočívajúca v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú jeho zákazníkom vopred známe. Výška tejto odmeny je porovnateľná so sumou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, je neprijateľné, aby poplatok za vypísanie zmluvy závisel na výške poskytnutého úveru. Čo sa týka Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, žalobkyňa svoje tvrdenia o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, ktorej prijatie bolo podmienkou poskytnutia úveru, odôvodňuje obsahom rozsudku SD EÚ sp.zn. C415/2011. Domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Občiansky zákonník v ustanovení § 567 ods. 1 OZ hovorí, že dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov, ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko dlžníka. Žalobkyňa preto nerozumie, za čo má platiť poplatok, keď veriteľovi táto povinnosť vyplýva priamo zo zákona. S poukázaním na to, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, žalobkyňa sa domáha tohto určenia.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 15.5.2017 uviedol, že tvrdenia žalobkyne o uzavretí zmluvy sú pravdivé. Zmluvné strany uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver 750,- Eur za celkový úrok vo výške 20 % z poskytnutej

sumy, teda 150,- Eur, za poskytnutie úveru si žalovaný účtoval odmenu vo výške 18 % z poskytnutej istiny, t.j. vo výške 135,- Eur, žalobkyňa sa zaviazala celkovú sumu vo výške 1.035,- Eur uhradiť žalovanému v 13-tich pravidelných mesačných splátkach, a to v prvých troch vo výške 3,75 Eur a ostatných 10 splátok vo výške 102,38 Eur, o čom sa zmluvné strany dohodli v bode II zmluvy. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. K uhradeniu sumy za tzv. domáci servis 307,13 Eur žalovanému sa tento nestotožnil s tvrdením o úhrade 1.342,13 Eur, žalovaný poukázal na to, že z dôvodu skoršieho vrátenia dlžnej sumy bol žalobkyni vrátený preplatok vo výške 80,59 Eur. Žalovaný ďalej súdu sprehľadnil platby jednotlivých splátok. Žalovaný rozhodne poprel, žeby na jeho strane došlo k bezdôvodného obohateniu na úkor žalobkyne. K Zmluve o poskytovaní domáceho servisu žalovaný uviedol, že jedná sa o službu domáceho servisu, teda poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta v prípade, ak k tomu dá klient svojim podpisom súhlas. Akceptácia tejto služby sa zakladá na dobrovoľnom objednaní si služby klientom. Tvrdenie, že Zmluva o poskytnutí domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu potvrdzuje aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie č.k. P/0390/01/2012, z ktorého žalovaný cituje. Následne žalovaný poukazuje aj na rozhodnutie OS Topoľčany 6C/111/2014, KS Trenčín rozhodnutie 5Co/798/2014, atď.. K obsahovým nedostatkom obligatórnych náležitostí v zmluve žalovaný poukázal na rozsudok ED EÚ sp.zn. 42/15 v právnej veci Home Credit proti Klára Biróová, a to vo vzťahu k povinnému rozpisu splátok, tiež zdôraznil, že členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré neupravuje smernica 2008/48, nakoľko táto smernica obsahuje harmonizovanie ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania a vyjadril zásadný nesúhlas s aplikáciou 10-ročnej premlčacej doby z dôvodu údajného úmyselného bezdôvodného obohatenia. Dodal, že znakom úmyslu je vždy predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnene obohatil o tom, že svojim konaním získaval alebo získa hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, na ktoré nemá právny nárok. Žalovaný argumentoval rozhodnutiami súdov napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici 13Co/518/2015.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámil listinné dôkazy Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, splátkový kalendár, prehlásenie Združenia HOOS zo 7.11.2016, ako aj ďalší spisový materiál a zistil:

4. Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 17.6.2013, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi bezúčelový, hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 750,- Eur. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (odplata). RPMN činí pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19 % a pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %. Dlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom. Žalobkyňa tak za poskytnutý úver vo výške 750,- Eur mala zaplatiť odplatu vo výške 285,- Eur, spolu 1.035,- Eur. Dlžníčka mala úver a odplatu uhradiť v 13-tich mesačných splátkach spôsobom, že v prvých troch mesačných splátkach mala uhradiť 3,75 Eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach sumu vo výške 102,38 Eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Doporučený termín úhrady bol 25. dňa v mesiaci. Priemerná hodnota RPMN pri úvere na 13 mesiacov predstavovala 48,52 %.

5. Zmluvné strany uzavreli dňa 17.6.2013 aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu pri poskytnutí úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa klient zaviazal využívať domáci servis a zaplatiť odmenu v celkovej výške 307,13 Eur v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 102,38 Eur.

6. Zo splátkového kalendára vyplýva, že žalobkyňa uhradila 17.6.2013 - 102,38 Eur, 30.6.2013 - 64,17 Eur, 31.7.2013 - 45,- Eur a 26.8.2013 - 95,58 Eur.

7. Zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy uhradila žalobkyňa splátky nasledovne: 17.6.2013 - 3,75 Eur, 30.6.2013 - 7,50 Eur, 26.8.2013 - 4,42 Eur, 28.8.2013 - 143,27 Eur, 18.9.2013 - 70,- Eur, 18.11.2013 - 100,- Eur, 30.12.2013 - 100,- Eur, 30.1.2014 - 100,- Eur, 25.2.2014 - 106,06 Eur, 25.3.2014 - 100,- Eur a 31.3.2014 - 300,- Eur.

8. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že žalobkyňa ich telefonicky kontaktovala v novembri 2015 a po zabezpečení dokladov sa uskutočnilo stretnutie, posledné stretnutie sa uskutočnilo 18.12.2015. Združenie spotrebiteľa informovalo o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, o neprimeraných odplatách a úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, o rozhodnutiach súdov, oboznámili ju s judikatúrou SDEÚ a o možnostiach brániť sa pred nekalými obchodnými podmienkami. Prehlásenie je datované 7.11.2016.

9. Žalovaný predložil súdu protokol o zápočte v zmysle bodu 5 Obchodných podmienok zo dňa 2.4.2014, z ktorého vyplýva, že za predčasné splatenie úveru bolo žalobkyni vyplatené 80,59 Eur, následne použité ako splátka na zmluvu č. 520140981. Protokol je žalobkyňou podpísaný.

10. V konaní vypočutá žalobkyňa uviedla, že potrebovala peniaze a preto oslovila spoločnosť žalovaného podnikajúca pod názvom „Kešovka“. Čerpala pôžičku a túto aj splatila. Od žalovaného čerpala úvery možno 2 alebo 3-krát. K okolnostiam čerpania úveru žalobkyňa uviedla, že zažiadala o neho ústnou formou spôsobom, že poznala obchodného zástupcu, ktorý jej túto pôžičku ponúkol a prípadne aj jej známym. Zástupca navštívil žalobkyňu v domácom prostredí, kde sa zmluva spísala. Tiež jej povedal, že príde vybrať každú splátku. K podstatným náležitostiam úveru zástupca žalobkyni povedal, že samozrejme ho preplatí, lebo je to krátka pôžička. Pre žalobkyňu bola dôležitá predovšetkým výška splátky, či túto bude schopná splácať. K službe domáceho servisu bolo žalobkyni výslovne povedané, že splátky budú vyberané a nebolo jej dané na výber s inou možnosťou úhrady. Splátky chodil vyberať priamo obchodný zástupca (jej známy pán B.) na základe predchádzajúceho telefonického dohovoru. K podaniu žaloby došlo potom, ako si informácie odkonzultovala s HOOS-om a tento poukázal predovšetkým na neprijateľný domáci servis.

11. Súd na pojednávaní oboznámil aj rozhodnutie súdu v senáte 14C/455/2015-87, ktorý realizoval výsluch obchodnej zástupkyne pani P., pričom z jej výpovede výslovne vyplýva, že nebola možnosť výberu prijať, resp. neprijať službu domáceho servisu. Bol to servis, ktorý bol klientovi doslova vnútený.

12. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ,

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 100 OZ,

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

15. Podľa § 107 OZ,

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

16. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“)

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1,2,3,5 OZ,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 OZ,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(3) V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, sa na účely tohto zákona rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,^{5a)} <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

(9) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

22. Podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

23. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že zmluvný vzťah strán sporu je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy s poukázaním na postavenie subjektov, ktoré zmluvu uzatvárali. Žalobkyňa uzatvárala zmluvu v postavení spotrebiteľky a žalovaný bol dodávateľom. Na uvedený zmluvný vzťah je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva obsiahnuté v ust. § 52 a nasl. OZ, ako aj zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, aj posúdiť relevanciu námietky žalobkyne, že zmluva neobsahuje obligatórne zmluvné náležitosti. V tejto súvislosti súd uvádza, že predmetná zmluva skutočne neobsahuje termín konečnej splatnosti a aj keď žalovaný poukazuje na to, že tento nie je potrebné v zmluve uvádzať, lebo vyplýva z bodu 10 odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit proti Klára Biróová sp.zn. C 42/15. Súd je toho názoru, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru má byť uvedený nezameniteľným spôsobom, teda musí byť pre bežného spotrebiteľa úplne presný a jasný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalovaný v zmluve konkrétny termín konečnej splatnosti uvedením dátumu spôsobom deň, mesiac a rok rešpektujúc tak zákonné vymedzenie v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ neuviedol. Tiež sa dá súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že v zmluve nie je uvedený správny údaj o RPMN, pretože súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako akcesorický zmluvný vzťah bolo aj uzavretie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, keď zo strany veriteľa boli inkasované splátky úveru hotovostne, úver nebol poskytnutý vo forme peňažných prostriedkov na účet v peňažnom ústave. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že sa jedná o samostatnú zmluvu nemajúcu akcesorickú povahu, nakoľko aj zo znenia samotnej Zmluvy o domácom servise nepochybne vyplýva, že sa jedná o poskytovanie služieb pri poskytnutí úveru na základe úverovej zmluvy. Pravdivým je tvrdenie žalobkyne, že poplatok za domáci servis vo výške 307,13 Eur k sume poskytnutého úveru 750,- Eur tvorí takmer 50 % poskytnutej istiny úveru bez toho, aby poplatok bol zahrnutý do výpočtu RPMN, čo je neprijateľné a výrazne v neprospech spotrebiteľa. Neuvedenie obligatórnych náležitostí v Zmluve o úvere a nesprávny výpočet RPMN nezahrňujúci plnenie vyplývajúce zo Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu je nesprávne, v neprospech spotrebiteľa a spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aplikujúc zákonnú sankciu v ust. § 11 ods. 1 písm. b/, d/ ZoSÚ. Na základe uvedeného by bolo povinnosťou žalobkyne uhradiť len istinu poskytnutého úveru vo výške 750,- Eur, avšak táto uhradila celkom 1.342,13 Eur, v zmysle čoho si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 510,04 Eur (po odpočítaní sumy 80,59 Eur).

25. Voči vydaniu bezdôvodného obohatenia vzniesol žalovaný námietku premlčania, ktorou sa prvoinštančný súd zaoberal. Žalobkyňa namietala, že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného na jej úkor dozvedela až od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý spotrebiteľku oboznámil s relevantnými informáciami týkajúcimi sa obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv, neprímeraných zmluvných podmienok a odplát, ako aj aktuálnou judikatúrou SD EÚ na stretnutí 18.12.2015.

26. Bolo dôvodné zaoberať sa z dôvodu procesnej ekonomiky vznesenou námietkou premlčania. V zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Z hľadiska plynutia premlčacej doby nie je rozhodujúce, že oprávnený mal už predtým možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a o jeho výške. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Aj objektívna aj subjektívna premlčacia lehota v danom prípade začala plynúť deň nasledujúci po úhrade splátok, ktoré žiada žalobkyňa vydať, pričom posledná bola uhradená 31.3.2014.

27. „Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby k uplatneniu práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) vedomosť oprávneného o vzniku bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, nepostačuje teda, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr.“ (napr. NS ČR 25Cdo/2581/98)

„Je však treba vychádzať z toho, že o bezdôvodnom obohatení sa oprávnený dozvie, ako náhle zistí skutkové okolnosti, z ktorých je možné dôvodiť vznik bezdôvodného obohatenia, a kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia, a o osobe obohateného, pričom nie

je rozhodujúce, že už skôr mal možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na ktorých základe si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a jeho výške.“ (NS ČR 30Cdo/2758/2006)

28. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia platí kombinovaná premlčacia lehota subjektívna dvojročná a objektívna trojročná. V prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia platí objektívna desaťročná premlčacia lehota. Objektívna premlčacia doba je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb a vždy začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Platí, že subjektívna premlčacia doba sa musí zmestiť do objektívnej premlčacej doby a v danom prípade by subjektívna premlčacia doba uplynula 31.3.2016, objektívna premlčacia doba 31.3.2017 počítajúc od úhrady poslednej splátky. V danom prípade by bola zachovaná len premlčacia doba za predpokladu, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie sa. Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa, musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už priamy alebo nepriamy smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Úmysel (v zmysle ust. § 15 Tr. zák.) sa rozlišuje priamy alebo nepriamy, pričom o priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojim konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad že sa tak stane, bol s týmto uzrozmenný. Takéto úmyselné konanie musí byť posudzované na každom jednotlivom, konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy. Pokiaľ sa žalovanému vyčíta, že ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov nebankovým spôsobom mal mať vedomosť o tom akým právnym predpisom je potrebné sa riadiť, mal tento poznať a mal ho dodržiavať, tak v tomto prípade aj žalobkyňa mala poznať zákony (zákonná fikcia - neznalosť práva neospravedlňuje) a mohla vedieť, že úverová zmluva je neúplná a žalovanému má uhradiť len reálne vyplatenú sumu. Súd preto neakceptoval tvrdenie, že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedela až v decembri 2015, pretože toto tvrdenie nemá žiaden vplyv na plynutie premlčacej lehoty. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty nezávisí od správania žalobcu ako dotknutej osoby, ani od udelenia plnej moci advokáta, pre plynutie premlčacej doby sú rozhodujúce skutočnosti nezávislé od vôle subjektov. O zákonných nedostatkoch spotrebiteľskej zmluvy sa žalobkyňa mohla dozvedieť z platnej právnej úpravy a taktó hájiť svoje práva. Súd je toho názoru, že v čase uzavretia zmluvy nemohol žalovaný predpokladať vývoj rozhodovacej činnosti súdov SR vychádzajúce z bohatej legislatívnej činnosti v záujme ochrany práv spotrebiteľov. V neposlednom rade doposiaľ je táto rozhodovacia činnosť veľmi rozmanitá. Nezriedka si súdne rozhodnutia súdov v rámci Slovenskej republiky a to tak súdov prvej inštancie, ako aj odvolacích súdov vzájomne dokonca odporujú. (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 2Co/9/2012 posudzujúci úmyselné bezdôvodné obohatenie totožného žalovaného z dôvodu, „že ako nebankový subjekt mal dlhodobo v predmete činnosti poskytovať úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov“ a napr. rozsudok KS Banská Bystrica 14Co/530/2015, 14Co/637/2015, 16Co/746/2015 obsahujúci zdôvodnenie, z ktorého vychádza aj súd v tomto konaní. „Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, prípade úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórných náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozmenný s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje.“) Súd sa stotožnil s námietkou žalovaného, že nárok je premlčaný uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty končiacej vo vzťahu k poslednej uhradenej splátke dňa 31.3.2016 aplikujúc premlčanie podľa Občianskeho zákonníka a žalobu zamietol pre nepreukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť.

29. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadne zavinenia žalovaného vo forme úmyselného bezdôvodného obohatenia. Všeobecný argument ohľadom uzatvárania spotrebiteľských zmlúv i s inými spotrebiteľmi, ktoré neobsahovali obligatórne náležitosti, v dôsledku čoho sa zmluvy považujú za bezúročné a bez poplatkov je právne irelevantný vo vzťahu k preukázaniu existencie úmyslu žalovaného obohatiť sa. V tom čase platná právna úprava Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovala pre platnosť zmluvy splnenie prísnych obsahových náležitostí s cieľom ochrany spotrebiteľa, avšak žiaden právny predpis nestanovoval ako dôsledok absencie obligatórných náležitostí v spotrebiteľskej zmluvy,

že dochádza „ex lege“ k predĺženiu trojročnej objektívnej premlčacej doby na desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu na uplatnenie nároku z titulu bezdôvodného obohatenia. Zákon obsahoval sankciu v podobe, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov pri neuvedení obligatórnych náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nesprávnej RPMN. Z uvedeného dôvodu súd mal za to, že na uplatnenému nároku uplynula tak subjektívna, ako aj objektívna premlčacia lehota, pričom nárok sa premlčal v subjektívnej premlčacej lehote. Na aplikáciu objektívnej premlčacej desaťročnej lehoty súd nevidel relevanciu.

30. K otázke premlčania zaujal stanovisko aj NS SR v rozhodnutí 3Cdo/167/2017, v ktorom uviedol, že sporná otázka dovolateľa nastolená v dovolaní bola dovolacím súdom vyriešená. „Najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 1Cdo/67/2011 pripomenul, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).“ Najvyšší súd tu konštatoval, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel, alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Pre účely preskúmaného prípadu treba osobitne poukázať na tú časť odôvodnenia rozhodnutia NS SR sp.zn. 1Cdo/67/2011, ktorý uviedol, že: „To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru) ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie.“ K obdobným právnym záverom dospel NS SR tiež v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/121/2009, v ktorom uviedol, že: „Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu, teda nie posúdenie právnej kvalifikácie.“ V čase uzavretia zmluvy platila právna úprava, podľa ktorej sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie vymedzených náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vedomosť o tejto zákonnej úprave sa u žalobkyne predpokladá a nemožno ju nijako vyvrátiť. Pokiaľ malo na strane žalovaného vzniknúť bezdôvodné obohatenie na základe neplatných náležitostí Zmluvy o úvere, toto si mal žalobca uplatniť odo dňa vyplatenia finančných prostriedkov zakladajúcich vznik nároku podľa § 451 OZ. S poukázaním na to, že všetky platby realizované žalobkyňou boli uskutočnené viac ako 2 roky a dokonca viac ako 3 roky pred podaním žaloby je nepochybné, že jej nárok je premlčaný. K úmyslu o bezdôvodnom obohatení sa žiada uviesť toľko, že úmysel na strane žalovaného bol žalobkyňou tvrdý, avšak nie preukázaný. „Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného, resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukázaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje.“ (napr. rozsudok KS Banská Bystrica 14Co/130/2015, 14Co/637/2015, 16Co/746/2015, KS Nitra 25Co/119/2015, KS Nitra 6Co/220/2015) Z uvedeného dôvodu súd žalobe vo vzťahu k výroku č. I nevyhovel, pretože nárok žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia sa v subjektívnej premlčacej lehote premlčal.

31. Podľa čl. 2 ods. 2 C.s.p. právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

32. Podľa uznesenia Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2018, sp. zn. 1 VCdo 1/2018, čl. 2.8 podľa článku 2 Základných princípov CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Právna istota je jeden z princípov právneho štátu. Pri realizácii práva vystupuje do popredia požiadavka, aby orgány pri aplikácii práva postupovali v obdobných situáciách rovnako, aby nedochádzalo k svojvůli pri rozhodovaní.

33. Podľa uznesenia Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2018, sp. zn. 1 VCdo 1/2018, čl. 2.10 jedným zo základných znakov a predpokladov právneho štátu a zároveň právnej istoty ako jedného z jeho atribútov je také usporiadanie štátu, v ktorom každý, tak osoba fyzická ako aj právnická, môže mať dôveru v právo. Pozoruhodný výklad o vzťahu právnej istoty a dôvery podáva Zippelius. Potrebu dôvery v právo odôvodňuje povahou práva samotného. Matematické výsledky ani prírodovedecké poznatky nevyžadujú dôveru, pretože sú jednoznačné. Pretože právne rozhodnutia takejto jednoznačnosti nikdy dosiahnuť nemôžu, vyžadujú dôveru, ktorá je daná právnou istotou.

34. Čo sa týka poplatku (odmeny), zo zmluvy vyplýva, že tento predstavuje 18 % z istiny, v prejednávacom prípade sumu 285,- EUR, avšak zo zmluvy o úvere, ani z ďalších listín, resp. ani z vykonaného dokazovania vôbec nevyplývalo, čo predstavuje tento poplatok a ako správne poukázala žalobkyňa, taktiež nie je zrejmé, z akého dôvodu sa výška servisného poplatku odvíja od výšky istiny, keďže z jeho pojmového označenia možno predpokladať, že by sa mohlo jednať o prípadné náklady súvisiace s uzavretím zmluvy, avšak v takomto prípade by skutočne nemalo zohrávať úlohu to, aká suma bola dlžníkovi poskytnutá. Z vykonaného dokazovania teda nevyplývalo, na aké konkrétne služby, resp. protiplnenie má žalobkyňa právo z titulu tohto poplatku, teda čo získala tým, že tento poplatok zaplatila. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalovaný poskytol žalobkyni úver, teda konkrétne sumu a vzájomným protiplnením je vrátenie tejto sumy spolu s úrokom. Odmena/poplatok nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia, ako už bolo uvedené, preto súd môže skúmať, či dojednaním servisného poplatku došlo resp. nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Vzhľadom na skutočnosť, že zo zmluvy nie je absolútne zrejmé za čo je poplatok účtovaný a čo zahŕňa, resp. aké protiplnenie z neho vyplýva pre spotrebiteľa, považoval súd tento poplatok za rozporný s dobrými mravmi a podľa názoru súdu dojednaním tohto poplatku žalovaný zároveň obišiel zákon tým, že dojednal úrok, ktorého výška síce navonok nepôsobí ako rozporná s dobrými mravmi, ale pri sčítaní týchto platieb, teda úroku a servisného poplatku je zrejmé, že táto výška predstavuje 38 %, pričom z prehľadu NBS o priemerných úrokových sadzbách vyplýva, že za obdobný úver si banky účtovali úrok vo výške 9,09 % za úver do 1 roka a 11,016 % za úver od 1 do 5 rokov, čo predstavuje v priemere až 4 násobok. Vzhľadom na uvedené preto súd dospel k záveru, že dojednanie poplatku je neprijateľnou a teda neplatnou zmluvnou podmienkou, keďže žalovaný nepreukázal ani to, aby bol tento poplatok individuálne dojednaný, pričom z vykonaného dokazovania vyplývalo, že percentuálna výška servisného poplatku je predtlačená v zmluve a pracovník žalovaného do zmluvy iba dopíše jeho konkrétnu výšku v závislosti od výšky istiny.

35. V súvislosti so zmluvou o poskytovaní domáceho servisu, súd opätovne konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že uzavretie tejto zmluvy bezprostredne a nepodmienečne súviselo s uzavretím zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Svedkyňa P. v konaní 14C/455/2015, ktorá zmluvu dojednávala za žalovaného, sa vyjadrila, že pokiaľ bol úver poskytovaný v hotovosti, tak bolo nevyhnutné aj jeho splácanie v hotovosti osobným inkasovaním na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, teda ani táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že žalovanému nič nebránilo, aby poplatok za osobné inkasovanie zahrnul do samotnej úverovej zmluvy, pričom súd má za to, že práve takýmto spôsobom žalovaný opätovne obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale spolu so splátkami úveru. Dojednanie poplatku za hotovostné inkasovanie

platieb ako už bolo vyššie konštatované nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia, preto súd môže skúmať, či aj dojednaním tejto zmluvnej podmienky došlo k značnej nerovnováhe v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ako už bolo konštatované výška poplatku za domáci servis predstavuje vo vzťahu k istine 41 %, pričom súd považuje za úplne absurdné, aby aj podpriemerný spotrebiteľ v prípade, pokiaľ by mu bola poskytnutá možnosť splácania úveru (napr. z účtu resp. poštovou poukážkou) súhlasil s tým, že splátky úveru nebude uhrádzať iným spôsobom, ale hotovostným výberom a že zároveň bude dobrovoľne platiť aj takéto neprímerane vysoké poplatky za túto „službu“. Aj keď na rozdiel od servisného poplatku je zrejmé, za akú službu je poplatok na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vyberaný, vyberanie takýchto poplatkov úplne jednoznačne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože akýkoľvek iný bežný spôsob úhrady splátok úveru je nepochybne neporovnateľne lacnejší, než spôsob, ktorý ako vyplýva z výsluchu samotnej žalobkyně, resp. aj svedkyně Slávičkovej dojednal žalovaný bez toho, aby dal žalobkyni na výber inú možnosť, teda dá sa povedať, že sa jedná o určité vnútené uzavretie tejto zmluvy. Z týchto dôvodov preto súd určil, že aj táto zmluvná podmienka je neprijateľná, teda neplatná. Súd zároveň opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to, zdanlivo primeraný úrok, servisný poplatok, ktorého dojednanie je neurčité, keďže nie je vôbec zrejmé, za čo je tento poplatok účtovaný a treťou časťou je nevýhodný „servis“ a zároveň sofistikovaný poplatok za výber splátok úveru.

36. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.,

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu, keď žalobkyňa nebola úspešná v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, preto je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k výroku rozsudku I. Žalobkyňa naopak bola úspešná v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, preto je žalovaný povinný jej nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k výrokom II a III. Po právoplatnosti rozsudku vo veci samej súd bude postupovať v súlade s ust. § 262 ods. 1 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v dvoch rovnopisoch do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.